

ΟΠΩΣ ΣΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ...

Η ΘΡΑΙΑ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΚΑΙ Ο ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΑΣ

(Το τρυφερό είδύλλιο της γλυκειάς και τρυφερής πριγκίπισσας της Γαλλίας Μαγδαληνής με τον νεαρό βασιλέα της Σκωτίας Ίακωβο 5ον)

Η Πριγκίπισσα Μαγδαληνή

δευτέρα αυγού του Έλεονώρα την Αδελφική, την αδελφή του Μαργαρίτα κι ανάμεσα στα παιδιά του προπάντων: τον γλυκό και δευλό Φραγκίσκο, το χαριτωμένο και σοβαρό Έρριχο, το γοητευτικό Κάρολο που του έμοιαζε τόσο και τις δυο κόρες του, την ονειροπόλο Μαγδαληνή και τη φιλομαθή Μαργαρίτα.

Η πριγκίπισσα Μαγδαληνή της Γαλλίας ήταν τότε δεκάη χρόνων. Είχε μια λεπτή ξανθή όμορφη και μεγάλα μάτια. Στις διασκεδάσεις της αβλής στεκόταν πάντα παράμερα, μ' ένα μυστηριώδες χαμόγελο στά χείλη. Περίμενε, λαχταρούσε τον Έρριχα και, όπως έλεγε, δεν ήθελε ν' αγάπησε παρά μόνο ένα βασιλέα. Ένωμεταξύ, έπαιζε σαν παιδί με την αδελφή της Μαργαρίτα και τις ακόλουθους της.

Έκεινο λοιπόν το καλοκαιρινό πρωινό έκανε ζέστη, πολλή ζέστη... Κοιτά στον βασιλικό πύργο κυλούσε ανάμεσα στά δένδρα ο ποταμός Κοσσόν... Η Μαγδαληνή, ή Μαργαρίτα κι όλες ή νεαρές κοπέλλες της ακολουθίας τους έπαιζαν στην όχθη με τρελλά γέλια...

Γελούσαν τόσο ή άδως κοπέλλες, ώστε δεν άκουσαν τον έλαφρό κολπασμό ενός άλλου εκεί κοντά, άπάνω στη χλόη...

Και νά σέ λίγο, ένας καθολάρης είκοσι εσάραων χρόνων, γοητευτικός, ξανθός σαν τόν ήλιο, ο βασιλεύς Ίάκωβος 5ος της Σκωτίας, πούσε φτάσε στη Γαλλία, περιουδούσε στην Ευρώπη για ναύρη σύζυγο, Σαρνασιμένος άπ' όλον αυτό τό θύρβο ο Ίάκωβος σταμάτησε τό άπλογο του, πέψεως και προχώρησε προς τό ποτάμι.

Κ' έκει είδε την πιο θελκτική μικρούλα νύμφη που θά μπορούσε νά ίδθ, την πιο θελκτική μά και την πιο δευλή, γιατί, μόλις τό πρόσωπο του βασιλέως πλαισιώθηκε άνάμεσα στά κλαδιά, έκείνη τό έβριλα στά πόδια ξεφονιζοντας ταργιμένη και λίγο έλειψε νά πεθάνη από την ταργή της...

Ο Ίάκωβος 5ος άπόμεινε τότε άκίνητος στην όχθη του ποταμού, σαν μαγεμένος άπ' τό γοητευτικό αυτό δραμα... Ποιά νά ήταν τάχα αυτή ή νέα κόρη, αυτή ή μικρούλα νεράιδα; Η καρδιά του είχε άναστατωθή... Με την πρώτη ματιά που της έρριξε, την είχε έρωτευθή...

Ο Ίάκωβος είχε φύγει άπ' τη Σκωτία με μόνο σκοπό και μόνο όνειρο νά βρη μία μακρονή πριγκίπισσα και νά την αγάπηση μ' έναν έρωτα υπέροχο...

Α! και νά ήταν ή μικρή αυτή νεράιδα πριγκίπισσα!... Μά άδιάφορο... Ατός ήθελε νά την ξαναβρη, νά την ξαναδθ...

Και την ξαναβρηξε και την ξαναείδε, με τον άπλούστατο τρόπο του κόσμου.

Μόλις ο Ίάκωβος έρτασε στον πύργο του Σαμπόρ, ο βασιλεύς Φραγκίσκος τον έβριλησε σαν παιδί του και στην έπίσημη τελετή που έπακολούθησε τον παρουσίασε στην βασιλίσσα, στο διάδοχο, στους πρίγκιπες και τις πριγκίπισσες...

Θέ μου! Μά αυτή έκει ή πριγκίπισσα—ή Μαγδαληνή, δεν ήταν ή άγνωστη που είδε πρό όλίγου στο ποτάμι;

Ο Ίάκωβος τάχασε κι άρχισε νά τρέμη σαν φύλλο φθινοπορινής ίτιάς, άκείνη γίνηκε κατακκινική...

Όλοι πρόσεξαν την ταργή του Ίακώβου και πρώτος ο Φραγκίσκος. Μά δεν βρέθηκε στην άνάγη νά ζητήσει εξηγήσεις από την

κόρη του, γιατί σέ λίγο πήγε και τόν βρηκε ή ίδια ή Μαγδαληνή και κλαίγοντας ρίχτηκε στην άγκαλιά του και του όμολόγησε πως ο Ίάκωβος ήταν ο βασιλεύς των όνειρων της.

Μά κι' ο Ίάκωβος τού είπε τά ίδια περίπου την άλλη μέρα, όταν τού ζήτησε την κόρη του σέ γάμο.

Ο Φραγκίσκος όμως δεν έδωσε άμέσως τη συγκατάθεση του. Η πριγκίπισσα Μαγδαληνή ήταν τόσο νέα και τόσο λεπτής κράσεως! Οι γιατροί έλεγαν πως ο γάμος και προπάντων ή διάμονη ο' ένα σκληρό κλίμα σαν της Σκωτίας θά κατέστρεφαν άνεπανόρθωτα την όγεία της...

Μά πως μπορεί ένας πατέρας, όταν εινε τρυφερός και καλός ν' άντισταθή σά δάκρυα και στις ίκασίες του παιδιού του;

Έτσι ο Φραγκίσκος έδωσε τη συγκατάθεση του κι' ο γάμος του Ίακώβου 5ου της Σκωτίας και της πριγκίπισσας Μαγδαληνής της Γαλλίας έγινε την 1 Ιανουαρίου, 1537 σ' ην Παναγία των Παρισίων.

Η τελετή ήταν άφθαση σέ λαμπρότητα κι' ή μικρούλα νύφη, όφραια σαν όνειρο, άχτινολούσε από ευτυχία. Ο Ίάκωβος 5ος που ήξερε άσχημα τά γαλλικά δυσκολευόταν πολύ ν' άπαντήσει στις προσφωνήσεις που τού έκαναν, μά έδειξε σέ όλους την έγκαρδιότητα του προσφρονότα πλούσια δώρα.

Στη σύζυγο του προσέφερε ως προγαμία δωρεά μία δλόκληρη κομητεία και τό άνάκτορο του Φάλκλαντ. Έπίσης κι' ο Φραγκίσκος 1ος έδωσε στην κόρη του μία δλόκληρη κομητεία κ' έκατό χιλιάδες κορώνες χρυσές.

Ο Ίάκωβος 5ος, που ήταν τύπος οίκονόμου μάλλον άνθρώπου, είχε άδειάσει όπώσσο όλα τά μεγάλα κατακτήματα του Παρισιού και τίποτε δεν τού φαινόταν πολύ όφραιο, ποικειμένο νά τό προσφέρει στην Μαγδαληνή. Μεταξύ των άλλων, της άγόρασε και τό πιο μεγάλο διαμάντι του κόσμου.

Έτσι ή μικρούλα νύφη νόμζε πως τά παιδικά της όνειρα είχαν γίνη παιά πραγματικότητας.

Οι νέονυμοι πέρισαν τό χειμώνα τους σέ Παρίσι. Οι χειμερινοί μήνες της παγονίας φαινότουσαν τρομεροί σέ τη μικρούλα βασίλισσα Μαγδαληνή. Ένωμθε σχεδόν φόβο τώρα με την ίδια δει ή άρνη της γλυκαία Γαλλία για νά πάη στην παγονιμένη Σκωτία. Ένα θλιμερό προαίσθημα της έθεγε δει δεν θά ξαναβλεπε παιά την πατρίδα της, όπου είχε ζήσει τόσο ευτυχισμένη κοντά στους καλούς γονείς της που τη λάτρευαν...

Έτέλο, την άνοιξη, οι νέονυμοι επέβιβαστησαν σ' ένα λαμπρό και σηματοστόλοτο πλοίο στη Χάρη για νά φτάσουν στις άμεις της Σκωτίας τό Μάιο του 1537.

Η βασίλισσα Μαγδαληνή ύπόφερε πολύ, κατά τό ταξίδι, παρ' όλα τά τραγούδια που συνθέτε προς τιμήν της, ο μεγάλος ποιητής Ρονσάρ, ο όποιος άνήσε στην άκολουθία της.

Φτάνοντας σέ τό καινούργιο βασιλείο της ή Μαγδαληνή ήταν συντριμμένη από την κούρσα κι' όμως ήταν υποχρεωμένη νά έπιανθή ή άκόρια περισσότερο με τις άτελείωτες εορτές και δεξιώσεις, που έπακολούθησαν.

Η όμορφιά της, όμορφη χειμωνιάτικη λουλουδιού, κατέκτησε εύθως άμέσως τους νέους ύπηκόους της, οι όποιοι θαύμασαν τά ξανθά της μαλλιά, τά λαμπρά της μάτια και τό χαριτωμένο της χαμόγελο. Παντού όπου εμφανιζόταν την έπεφηνόσαν μ' άγάπη. Μά πόσο άδύνατη και χλωμή την εύρισκαν.

Η Μαγδαληνή δεν μπόρεσε νά συνηθεί σέ τό κλίμα της Σκωτίας κ' ή άρρώστια της νοσταλγίας της έπρωγε την καρδιά.

Ένωμθε τόν έαυτό της τόσο μακριά από τους δικούς της! Ο άνακτορικός πύργος του Λινλθγκόου ήταν όφραιος βέβαια, μά πολύ μελαγχολικός άνάμεσα σά άγρια άσση και τους γυμνούς κάμπους. Πού ήσαν ή γλαστές πεδιάδες της Γαλλίας;... Κι' αυτή ή όμήλη ή τόσο συχνή που την έκανε νά νομίζει πως βρίσκεται κλεισμένη σέ μία σκοτεινή φυλακή... Η βροχή, ο άνεμος, τό κρύο συντέφρανον τό θάρος της. Δεν ένδιαφερόταν παιά για τίποτα άλλο παρά μόνο για τό νέα που της έρχόντουσαν κάθε τόσο άπ' τη Γαλλία.

Όταν ο πατέρας της Φραγκίσκος 1ος έμαθε την κατάσταση της της έστειλε τόν ιδιαίτερο γιατρό του Φρανσίσο, γιατί ο γιατρός του βασιλέως της Σκωτίας δεν

Ο Βασιλεύς της Σκωτίας Ίάκωβος 5ος

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΑ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

(Τι άπαντούν οι κ. κ. Γεώρ. Κονδύλης και Άνδρ. Μιχαλακόπουλος).

Πώς εκέδρισε τα πρώτα του χρήματα ο πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Γ. Κονδύλης; Για να το εξακριβώση κανείς αυτό, για να προσεγγίση και ν' απαρχολήση τόν κ. πρόεδρον της Κυβερνήσεως, πολυάσχολος καθώς είνε τας ημέρας αίας, άπαιτούνται κόποι και μόχθοι. Το πράγμα δέν ήτο—όμολογώ—καθόλου ευκόλο. Σήμερα είνε το πιο σημαντικό πολιτικό πρόσωπο. Ο κ. Πρωθυπουργός είνε αυτή την περίοδο παραφορτωμένος με σοβαρά καθήκοντα και με μεγάλας εϋθύνας. Νά του ζητήση, λοιπόν, συνέντευξι κανείς, ειδικά για την έρευνα του «Μπουκέτου», διέτρεχε τόν κίνδυνον να προκαλέση μάλλον τούς... κεραυνούς του κ. προέδρου. 'Όστόσο ετολήσαμε...

Η έρώτησίς μας, όχι μόνο δέν εξάφιασε τόν κ. πρόεδρο, αλλά και τόν ευχαρίστησε. Ο στρατηγός κ. Κονδύλης δέν κρύβει την καταγωγή του. Και στους φίλους του και στους δημοσιογράφους τονίζει με ύπερηφάνειαν ότι καταγόται από ένα μικρό χωριό της Εύρωπας, τόν Προυσό, και ότι ξεκίνησε από τα πιο πτωχά λαϊκά στρώματα, για ν' ανεβή στα ύψατα αξιωμάτων της πολιτικής. Πολύ δικαίως γ' αυτό δηλώνει ότι ή εξέλιξις του δέν είνε τυχαία.

Πριν μās άπάντησθ ο κ. πρόεδρος μās ελεπε χαριτολογώντας: — Πώς εκέδρισα τα πρώτα μου χρήματα; Άλλά εναι έτσι, άδικα γάντε τόν κόπο σας, γιατί ποτέ δέν υπήρξα πλούσιος, ούτε έχω χρήματα.

Άν και ήταν πτωχό—γιατί ο κ. Κονδύλης άστειεύσταν άπλωσ—του έξηγήσαμε ότι κάνουμε μια άδωα δημοσιογραφική έρευνα για το «Μπουκέτου», στην όποια με καιλώσθη και προθυμία εδέχτηκαν ν' άπάντησούν, μέχρι τή; στιγμής, όλοι σχεδόν οι πολιτικοί άρχηγοι και οι κορυφαίοι διανοούμενοι.

— Τότε, μās λέγει ο κ. Κονδύλης, θα σάς άπάντησω κι' εγώ. Η Ιστορία μου είνε πολύ άπλη. Άρχισα το στάδιο μου και έμπήκα... άποκλειστική ζωή ως έθελοντής στρατιώτης. Μετά τής σπουδής μου στο Γυμνάσιο, έβλεπα ότι τα πτωχικά οικονομικά του σπιτιού μας δέν μου επέτρεπαν να συνεχίσω να σπουδάσω. Πόθος μου ήταν να γίνω αξιωματικός, άφου εισέλθω εις την Σχολήν των Ευέλτιων, διότι με έδελγε το στρατιωτικόν έπάγγελμα. Εθισκόμμεθα, άλλωστε, τότε εις την έποχην της εκκλησιώσεως τών εθνικών ιδανικών, τής ήθολογώσεως τών ύποδούλων αδελφών και κάθε νέος έπιλοδοούσε να προσφέρει ο, τι ήμπορούσε εις τόν ιερών εθνικόν άγώνα. Τις ευγενείς αυτές φιλοδοξίες τής ελξα κι' εγώ, σε μεγάλο βαθμό άνεπτυγμένες. Έσκιρτούσε ή ψυχή μου άπο άνέφοραστη χαρά και αγαλλίασι, όταν έσκηπτόμουν δι ήμφορησά να ύπηρετήσω ως αξιωματικός άπο τα τίμια και δοξασμένα Έλληνικά όπλα. Άνυστοχούσ η "εϋτυχώς δέν έπρόκειτο ν' άρχισω το στάδιο μου ως αξιωματικός. Το σπίτι μου, σάς έπαναλαμβάνω, ήταν πολύ πτωχό, συγγενή πλοοσιο ή άλλο ισχυρό πρσιστάτη δέν ελξα, στο χωριό μου επίσης ήσαν όλοι πτωχοι και έτσι εϋρέθηκα ύποχρεωμένος να παραιτηθώ άκουσίως άπο την ιδέα να δώσω έξετάσεις για την Σχολή τών Ευέλτιων. Ο πόθος μου όμως να ύπηρετήσω άπο τα Έλληνικά όπλα

καταλάβαινε τίποτε άπ' την άρρώστεια της. Μά κι' ο Φρανσισκ δέν κατόρθωσε να κάνει τίποτε.

Έντομαεξό οι Σκοτσέζοι ετοιμαδόντουσαν για την όρθη της στέφως του 'Ιάκωβου και τής Μαγδαληνής. Ο άσρας άντηχούσε άπο κύμβαλα και βιολιά. Κοντά στο κρεββάτι της βασιλίσσης, ελχαν τοποθετησθ το φορέμα τής στέφως, που ήταν όλοκληρο άσημένιο και κεντημένο με μαργαριτάρια, ρουμπίνια, και διαμάντια...

Μά εκείνη συλογιζόταν την προφητεια που τής ελχε κανεί κάποτε ο περιφημος μάγος Νοστράδαμος: «Δέν θ' άποκτησης ποτέ παιδιά και θα πεθάνεις σε μια χώρα μακρινή και άγρια».

Τού κάκου ο σϋζυγός της προσπαθούσε να την διασκεδάσει. Τα όρατα της μάτια δέν χαμογέλοσαν πειά.

Και το πρωί τής ημέρας τής στέφως της, με τούς πρώτους χαμόσους ήχους τών σιμάντων, ή μικροϋλα νεράδα του πάγου του Σαμπό πέθανε. Το άσημένιο φορέμα με τα ρουμπίνια, τα διαμάντια και τα μαργαριτάρια που θά τή στολίσε βασιλίσσα, τή στολίσε πεθαμμένη..

Ελχε ζήσει ή φροχούλα τού δνειού της, μά το ελχε πληρώσει με τή ζωή της...

και να διαθέσω τις δυνάμεις μου για την άπολύτρωσι τών ύποδούλων αδελφών μας ήταν μεγάλος. Άπο τόν πόθο αυτό κανείς δέν ήμπορούσε να με έξαναγκάση να παραιτηθώ. Γι' αυτό και όταν ελδα ότι ήταν άδύνατο να συνεχίσω τις σπουδές μου, άν και είχα έπίδοσι μεγάλη στο Γυμνάσιο, άπεράσισα να καταταθώ έθελοντής στο στρατό. Έπληξα, λοιπόν, έθελοντής στρατιώτης εις ήλικίαν δέκα όκτώ ετών και άπο εκεί έπληρα τόν πρώτο μου μισθό.

— Και πόσος ήταν; διακόπομεν τόν κ. πρόεδρο.

— Μην τα ρωτάτε... Χιλιάδες δραχμές!... Έπληρα 40 λεπτά στο τέλος του μηνός! Άλλά σάς ελπα ότι δέν έπληξα για να έξασφαλίσω τή ζωή μου στο στρατό. Έπληξα άπο έρωτα. Ελξα ένα άνώτερο ιδανικό και εις το ιδανικό εκείνο όφειλω την μετέπειτα σταδιοδρομία μου.

— Έξακολουθήσατε για πολύ καιρό να παίρνετε μισθό σαράντα λεπτά;

— Όλο το διάστημα που ήμουν άπλος στρατιώτης. Όταν έγινα βαθμοφόρος, δέν μετρούσα πλέον τόν μισθό μου σε δέκαρες, αλλά σε δραχμές. Ως βαθμοφόρος διέθετα τόν μισθό μου σε βιβλία. Άγίατα διαρκώς βιβλία, τα όποια και εδίδαβατα άλόλητος. Έπι τή ευκαιρία αυτή σάς λέγω ότι μετά το στρατιωτικό άγαπούσα τα βιβλία.

— Και ποια βιβλία εδιδάβατε, κυριώς;

— Ιστορικά, γιατί ένόμισα και νομίζω ότι ή μόν μελέτη τής Έλληνικής Ιστορίας μορφώνει εθνικούς χαρακτήρες, ή δε μελέτη τής Ιστορίας τών άλλων εθνών διαπαιδαγωγεί άριστα τούς άνθρώπους. Μελετών την Ιστορίαν διδάσκειαι να εμπνεύσαι άπο τα άγαθά πράξεις και να επιδιώκεις να μιμηθής τούς καλούς πολιτικούς και στρατιωτικούς ήγέτας ή ν' άποφύγεις τας όλεθρίας πράξεις κακών άρχηγών.

Βλέποντας ότι άρκετα και πολλά ένδιαφέροντα μās ελεπε ο κ. πρόεδρος, σκεπτόμμεθα να μη του ύποβάλωμεν άλλην έρώτησιν. Άλλά μās έρχεται ως πειρασμός να τόν έρωτήσουμε:

— Άλλα χρήματα, έκτός άπο τούς μισθούς σας στο στρατεύμα, εκέδρισατε εργαζόμενοι, κ. πρόεδρε;

— Βέβαια. Όταν άκόμη ήμουν βαθμοφόρος, έκανα κάποτε τόν ελληνοδιδάκαλο σε Βουλγάρους! Ηδβα τότε να κάμω μεγάλην προμήθειαν βιβλίων και άφου μου εδόθηκε ή ευκαιρία έκανα και τόν ελληνοδιδάκαλο.

Ο άρχηγός τών Συντηρητικόν κ. Άνδρ. Μιχαλακόπουλος δέν θέλει να μās ειπή πολλά πράγματα. Ελνε όλιγόλογος, αλλά δέν μās άρνεϊται να μās έξηγήσθ πως απέκτησε τα πρώτα του χρήματα.

— Έάν εκέδρισα χρήματα, μās λέγει, ως φοιτητής δέν ένθυμώμαι. Συστηματικός όμως άρχισα να κερδίζω χρήματα ως δικηγόρος εις τές Πάτρας. Άπο το δικηγορικόν επάγγελμα έμεινα πολύ ευχαριστημένος.

Πραγματικά, ο κ. Μιχαλακόπουλος ελχε μεγάλη έπιτυχία ως δικηγόρος και ήταν περιζήτητος.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΧΕΧ: Άλλες άπάντησεις.

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

Υπάρχουν και σήμερα έρημιτες.

Ένας άπο αυτους, στο Γκίσιουκ του Νόρφολκ, κατοικει μέσα σε τέσσερες γυμνούς τούχους. Το ένδιαίτημά του αυτό δέν έχει ούτε στέγη, ούτε πάτωμα και τόν χειμώνα για να ζσταθ ή ανάβει φωτιά μέσα σ' ένα σιδερένιο κάδο.

Η άπόστασι άπο το μέτωπο ως το σαγόνι κι' άπο τόν καρπό τού χειρού ως το νύχι τού μεγαλύτερου δακτύλου ελνε δέκα φορές μικρότερη, άπο το άνάστημα τού άνθρώπου.

